

tioner og Statskup. Ja, det er en af de Sætninger, der gentages tidt, men som man aldrig gør sig den Ulejlighed at prøve paa Historiens Prøvesten. Jeg beder ærede Medlemmer hastigt tænke Frankrigs og Tysklands Historie igennem efter den almindelige Værnepligts Indførelse. Den almindelige Værnepligt indførtes i Frankrig i 1793, og har bestaaet indtil nu. I den Aarrække har Frankrig haft den skønneste Række af Revolutioner og Statskup, som noget Land kan opvise, og ved alle disse Lejligheder — ja, man havde den almindelige Værnepligt, men den beskyttede hverken mod Revolutioner eller mod Statskup. En Gang imellem førtes der blodige Borgekrige, hvortil den almindelige Værnepligts Tropper benyttedes, men hverken Revolutioner eller Statskup blev undgaaet. Eller se paa Tyskland. Tyskland har haft almindelig Værnepligt siden 1813. I 1830 havde Tyskland en smuk lille Samling af Revolutioner. I 1848 var der Revolution over hele Linien i Tyskland — alt sammen under den almindelige Værnepligt. I de følgende Aar var der Statskup over hele Linien — ogsaa under den almindelige Værnepligt. I 1862 gennemførte Bismarck sit Statskup — ogsaa under den almindelige Værnepligt. Her i Danmark har vi ikke haft Revolutioner — jeg tror ikke, det ligger for det danske Folk at gøre Revolution, og jeg glæder mig derover —, men Statskup har vi haft. Statskupet i 1885 var da en Kendsgerning, om hvilken vel ingen længere vil strides. Ikke en Gang det konservative Parti vil vel benægte, at det var et Statskup, der dannede Indledningen til det Styre, vi havde fra 1885 til 1894, og dette Statskup gennemførtes under den almindelige Værnepligt, uden at denne betød nogen som helst Art af Beskyttelse.

Stillet heroverfor vil man se andre Lande med hvervede Hære, som England og Amerika, der i denne Periode har været fri baade for Revolutioner og for Statskup. Men det Forslag, vi nu for vort Vedkommende fremfører, er ikke et Forslag om noget, der med fjerneste Antydning af Ret kan kaldes en hvervet Hær. En hvervet Hærs Karaktertræk er, at det er en Styrke af Mennesker, der tages i Statens Tjeneste for længere Tid, for hvem det nogenlunde bliver en Livsstilling, en Gerning af varig

Art, med en langvarig Uddannelse og en Sammenarbejden af Mandskab og Befalingsmænd af den Karakter, vi kender i de almindelige hvervede Hære. Der findes intet af dette i vort Forslag. Det er et Forslag om en Uddannelse af kortvarig Karakter paa nogle Maaneder og knyttet til Frivillighed i Stedet for til Tvang. Men den højtærede Ordfører for Partiet Venstre sagde: Ja, men der er en Risiko for, at der ikke kommer nok. Jeg for min Del tror, at der kommer nok, hvis man tilvejebringer nogenlunde taalelige Betingelser baade med Hensyn til Lønning og med Hensyn til Mandskabets Behandling. Jeg tror ikke, der vil blive nogen som helst Vanskelighed i saa Henseende. Men, siger saa det ærede Medlem, jeg indrømmer, at der maaske nok kan blive tilvejebragt tilstrækkeligt, hvis man fra de forskellige Sider anbefaler at træde ind, men saa er det ærede Medlem bange for, at det skal blive saadan en farlig Hær, at der skal være nogle, der agiterer for, at Socialdemokrater skal komme ind i den, og andre, der agiterer for, at Konservative og Venstremænd skal komme ind i den, og saa møder de to Flokke hinanden der, gensidig opagiteret mod hinanden. Jeg nærer ikke Bekymring for, at det skal gaa paa den Maade, allerede af den Grund, at hver af Parterne ved, at hvis den ene Part begyndte at agitere for Indtræden i Hæren, vilde Modparten begynde paa det samme. Dertil kommer, at for at opnaa noget skal man holde ud 16 Aargange igennem, thi saa lang Tid udkræves der til at tilvejebringe den samlede Styrke. Thi det ærede Medlem frygter vel ikke de Soldater, der ligger inde til Uddannelse, som kommer ind til 4 Maaneders Uddannelse i et Antal af 600 ved Rodfolket og selvfølgelig i endnu beskednere Tal ved andre Vaaben? Nej, der er ingen Risiko paa dette Punkt.

Derimod kunde jeg tænke mig en Fare ved den Ordning; som man fra de ærede Modstanderes Side anbefaler og tilskynder til, nemlig Tilvejebringelsen af frivillige Korps, som man kalder det, en Art privat Militærvæsen herhjemme, hvortil der er en særlig Opmuntring gennem Opfordringen til gennem saadan Uddannelse at skabe sig Betingelse for at slippe en Maaned billigere fra den almindelige Militærtjeneste. Det kunde jeg tænke mig, hvis der virkelig kommer urolige